ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Συζυγικὲς φιλοφρονήσεις :

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, ἀγαπητή μου, πῶς μπορεῖς νὰ φορῆς στὸ κεφάλι σου τὰ μαλλιὰ μιᾶς ἄλλης γυναίκας !

— Μήπως καὶ σύ, ἀγαπητέ μου, δὲν φορεῖς στὰ πόδια σου τὸ δέρμα.... ἑνὸς ἄλλου ζώου ;

* * *

— Ἄχ ! ἄντρα μου... Κουράστηκα πολὺ σήμερα.... Εἶμαι μισοπεθαμένη !...

— Πάλι μισό ; Ποτέ σου δὲν ἐννοεῖς, τέλος πάντων, νὰ τελειώσης μιὰ δουλειά !...

* * *

Χαιρεκακία :

Ἡ π α π ά δ ι ά.—Μὰ τί ἔχεις σήμερα, παπᾶ, καὶ πηδᾶς ἀπ' τὴ χαρά σου ;

Ὁ π α π ᾶ ς.—Ἄστα, ἄστα ! Θὰ παντρέψω σήμερα τὸ... μεγαλείτερο ἐχθρό μου !

* * *

Στὸ ξενοδοχεῖο :

Ὁ δ ι ε υ θ υ ν τ ή ς.— Γιάννη, ἔδωσες τὸ λογαριασμὸ στὸν κύριο τοῦ πλαγινοῦ δωματίου ;

Ὁ ὑ π η ρ έ τ η ς.—Μάλιστα, κύριε.

Ὁ δ ι ε υ θ υ ν τ ή ς.—Μοῦ φαίνεται παράξενο. Τὸν ἀκούω νὰ τραγουδάη ἀκόμα !...

* * *

Μεταξὺ φίλων.

— Τί ζῶον εἶνε ἐκεῖνος ὁ Κώστας ! Δὲν μπορεῖ ν' ἀνοίξη, φίλε μου, τὸ στόμα του χωρὶς νὰ πῆ ψέματα, κουταμάρες καὶ ὑπερβολές.

— Κι' ὅμως, τὸ πρωῖ ἀκριβῶς μοῦ ἔλεγε ὅτι εἶσαι ἄνθρωπος πολὺ καθὼς πρέπει.

* * *

Ἐ κ ε ῖ ν ο ς (πρὸς μιὰ γνωστή του γεροντοκόρη).—Δεσποινίς, ἀπόψε ἔβλεπα στὸν ὕπνο μου, ὅτι σᾶς ἐζήτησα σὲ γάμο ! Τί νὰ σημαίνη ἄραγε τὸ ὄνειρο αὐτό ;

Ἐ κ ε ί ν η.—Σημαίνει, ὅτι εἴσθε περισσότερο ἔξυπνος ὅταν κοιμᾶστε, παρὰ ὅταν εἴσαστε ξύπνιος !

* * *

Κάποιος γιατρὸς πλήττει φοβερὰ στὴν ἐξοχὴ ὅπου παραθερίζει.

— Ὤχ, ἀδερφέ, λέει, καλύτερα νἄλειπε κι' ἡ ἐξοχὴ καὶ τὸ καλό της ! Δὲν ξέρει κανεὶς πῶς νὰ σκοτώση τὴν ὥρα του !

Κι' ἕνας κακεντρεχὴς συνάδελφός του :

— Δὲν τῆς... γράφεις καμμιὰ συνταγή σου ;

* * *

Ὁ κύριος ἐρωτᾶ τὸν νέο ὑπηρέτη του :

— Μήπως εἶσαι παντρεμμένος ;

— Ὄχι, κύριε. Ἡ γρατσουνιὲς ποὺ βλέπετε στὸ πρόσωπό μου, εἶνε... ἀπὸ μιὰ ἀληθινὴ γάτα !...

* * *

Ὁ π α π ᾶ ς (στὸ μπεκρῆ).— Ὁ μεγαλείτερος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶνε τὸ κρασί. Δὲν τὸ ξέρεις, εὐλογημένε μου ;

Ὁ μ π ε κ ρ ῆ ς.—Ἐπειδὴ τὸ ξέρω, γι' αὐτὸ κι' ἐγὼ ἀγαπάω τὸ κρασί. Τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ διαβάζεις, παπᾶ μου, δὲν λέει : «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς σας» ;

ὄχι μονάχα γιὰ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀνδρεία ποὺ ἐπεδείκνυε στοὺς διαφόρους πολέμους στὸ πλευρὸ τοῦ συζύγου της, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά της καὶ τὶς ἀγαθοεργίες πρὸς τοὺς ὑπηρόους της.

Στὴν ἐκστρατεία τοῦ Ντεκκάν, ἡ Σουλτάνα Μπέγκαμ πέθανε κι' ὁ θάνατός της βύθισε σὲ ἀπαρηγόρητη θλῖψη τὸν αὐτοκράτορα Ζαχάν. Ἐπειδὴ δὲ διαρκοῦσε ὁ πόλεμος, διέταξε καὶ τὴν ἐβαλσάμωσαν κι' ἔτσι ἐπὶ δυὸ χρόνια ποὺ βάσταξε ἡ ἐκστρατεία ἐκείνη, τὴν εἶχε μέσα στὴ σκηνή του, μὴ θέλοντας νὰ τὴν ἀποχωριστῆ. Ὕστερα τὴν μετέφερε καὶ τὴν ἔθαψε στὴν Ἄγρα, ὅπου σώζεται ἀκόμα τὸ ὑπέροχο μαυσολεῖο της, σὲ μιὰ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Ζιοῦμμα.

Σὲ τέτοιο πένθος εἶχε βυθίσει τὸν αὐτοκράτορα ὁ θάνατος τῆς αὐτοκρατείρας, ὥστε ὅταν γύρισε στὴν πρωτεύουσά του, κλείστηκε στ' ἀνάκτορό-του καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἐπικοινωνήση μὲ κανέναν ἐπὶ δυὸ ὁλόκληρα χρόνια.

Κατὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα, ὁ αὐτοκράτωρ-ποιητὴς συνέθεσε τὰ ὡραιότερα τραγούδια του, ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὸν πόνο καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλησμόνητη Τὰζ—Μαχάλ—Μπέγκαμ, τὴν ὡραία, τὴ σοφὴ καὶ καλόκαρδη...

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἕνας φυλακισμένος ποὺ ἐφευρίσκει νέον εἶδος ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων. Πῶς ὁ κατάδικος Νο 1325 τῶν σωφρονιστικῶν φυλακῶν τῆς Τεργέστης ἔγινε διευθυντὴς μιᾶς μεγάλης ἐπιχειρήσεως καὶ πάμπλουτος. Πῶς ἔπιασε ἡ κατάρα ἑνὸς Ἑβραίου. Σαμουὴλ ὁ ἄφωνος, ὁ ὁποῖος δὲν μίλησε ἐπὶ 30 ὁλόκληρα χρόνια. Μιὰ πρωτοφανὴς ἐγχείρησις, κτλ.

Στὶς σωφρονιστικὲς φυλακὲς τῆς Τεργέστης λειτουργεῖ ὁλόκληρο ἐργοστάσιο κατασκευῆς ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων. Στὸ ἐργοστάσιο αὐτὸ ἐργάζεται καὶ κάποιος Ἐρρῖκος Μπελλότι, μηχανικὸς ἠλεκτρολόγος, καταδικασμένος σὲ πενταετῆ φυλάκιση.

Ὁ μηχανολόγος, λοιπόν, αὐτὸς ἐφεῦρε πρὸ καιροῦ μιὰ νέα μέθοδο κατασκευῆς λαμπτήρων, οἱ ὁποῖοι, χάρις στὴν ἐφεύρεσί του, θὰ στοιχίζουν πολὺ φθηνότερα ἀπὸ πρίν.

Ὁ Μπελλότι πῆρε ἀμέσως τὸ σχετικὸ δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας κι' ἔπειτα ἀπευθύνθηκε σ' ὅλους τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν Ἰταλικῶν ἐργοστασίων κατασκευῆς ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων, προσφέροντας σὲ πλειοδοσία τὴν ἐκμετάλλευσι τῆς ἐφευρέσεώς του.

Μολονότι τοῦ προσεφέρθησαν κολοσσιαῖα ποσὰ γιὰ τὴν ἐξαγορά της, ὁ Μπελλότι προτίμησε νὰ τὴν παραχωρήση σ' ἕνα μεγάλο ἐργοστάσιο τοῦ Τουρίνου, στὸ ὁποῖο προσελήφθη ὡς συνεταῖρος.

Ἔτσι, ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 1325 κατάδικος τῶν φυλακῶν τῆς Τεργέστης διευθύνει μέσ' ἀπ' τὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς του τὶς ἐργασίες τῆς ἑταιρείας του, ἡ ὁποία, χάρις στὴν ἐφεύρεσί του, κερδίζει καθημερινῶς τεράστια ποσά. Ὅταν δὲ μετὰ δεκαπέντε μῆνες ὁ Μπελλότι θ' ἀποφυλακισθῆ, θὰ βρεθῆ κάτοχος ἀρκετῶν ἑκατομμυρίων λιρεττῶν.

* * *

Πρὸ ἡμερῶν πέθανε στὴ Νταργκνόβα τῆς Βουδαπέστης ἕνας Ἑβραῖος ὀνόματι Σαμουὴλ Φρόμμερ, πασίγνωστος μὲ τὸ παρατσούκλι «Σαμουὴλ ὁ ἄφωνος».

Ὁ Ἑβραῖος αὐτὸς ἐπὶ τριάντα ὁλόκληρα χρόνια δὲν ἄνοιξε οὔτε μιὰ φορὰ τὸ στόμα του γιὰ νὰ μιλήση. Ἡ μακροχρόνια αὐτὴ βουβαμάρα του ἦταν ἀποτέλεσμα ἑνὸς ὅρκου : Πρὸ τριάντα χρόνων ὁ Φρόμμερ, ἀφοῦ μάλωσε μιὰ μέρα μὲ τὴ γυναῖκα του, τῆς εὐχήθηκε νὰ καῆ ζωντανή ! Ὕστερ' ἀπὸ λίγες ἡμέρες, κατὰ σύμπτωσι, ἐνῶ ὁ Φρόμμερ ἀπουσίαζε στὴ Βουδαπέστη, ἔπιασε φωτιὰ τὸ σπίτι του καὶ κάηκε ἡ γυναῖκα του μαζὺ μὲ τὰ δυὸ μικρὰ παιδιά του.

Κατάπληκτος γιὰ τὴ σύμπτωσι αὐτὴ καὶ θλιμμένος ὑπερβολικά, ὁ ἄτυχος Ἑβραῖος συμβουλεύτηκε τὸν ραββῖνο τῆς πόλεώς του τί ἔπρεπε νὰ κάνη γιὰ νὰ ἐξιλεωθῆ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ποὺ εἶχε κάμει. Κι' ὁ ραββῖνος τοῦ ἐπέβαλε νὰ μὴ βγάλη πειὰ μιλιὰ ἀπ' τὸ στόμα του ὥς ὅτου νὰ πεθάνη. Κι' ὁ Φρόμμερ ἀπόμεινε βουβὸς μέχρι θανάτου.

* * *

Οἱ μεγαλείτεροι ἐχθροὶ τῶν ταυρομαχιῶν τῆς Ἱσπανίας ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν οἱ Πάπαι.

Τὸν 16ο αἰῶνα ὁ Πῖος 5ος, μὲ μιὰ βοῦλα του ὥριζε ὅτι θὰ ἦσαν ἀφωρισμένοι οἱ θεαταὶ καὶ οἱ παῖκται τῶν ταυρομαχιῶν. Ὕστερ' ἀπὸ ὀχτὼ χρόνια ὅμως, ὁ Πάπας Γρηγόριος 13ος, πιεζόμενος ἀπὸ τοῦ βασιλέως Φιλίππου Β', περιώρισε τὸν ἀφορισμὸ μονάχα στοὺς κληρικούς. Μὰ ἀργότερα πάλι, ὁ Σίξτος 5ος καυτηρίασε τὸ ἄγριο αὐτὸ ἔθιμο, λέγοντας ὅτι δὲν μποροῦσαν νὰ ὀνομαστοῦν Χριστιανοὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἐνθουσιάζονται μὲ τὶς ταυρομαχίες.

Τελευταῖα, αἱ φιλόζωοι ὀργανώσεις τῆς Εὐρώπης ἐζήτησαν καὶ πάλι τὴν ἐπέμβασι τοῦ Πάπα γιὰ τὴν κατάργησι τῶν ταυρομαχιῶν. Πρόκειται νὰ καταργηθῆ λοιπὸν τὸ ὡραῖο αὐτὸ ἔθιμο ; Νὰ δοῦμε...

* * *

Στὸ Δημοτικὸ νοσοκομεῖο τῆς Ρώμης ἔγινε πρὸ ὀλίγων μηνῶν μιὰ πρωτοφανὴς πράγματι ἐγχείρησις σ' ἕνα παιδάκι, τοῦ ὁποίου τὴ μύτη εἶχε φάει ἕνας ἐξαγριωμένος σκύλος.

Ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ, ὁ ὁποῖος μὲ συντριβή του ἔβλεπε, ὅτι τὸ παιδί του θὰ ἔμενε οἰκτρότατα παραμορφωμένο σ' ὅλη του τὴ ζωή, τὸ πῆρε ἀμέσως μετὰ τὸ ἀτύχημα καὶ τὸ ὡδήγησε στὸ Δημοτικὸ νοσοκομεῖο, γιὰ νὰ τοῦ περιποιηθοῦν τὴν πληγή του.

Ἐκεῖ ὅμως ὁ διάσημος χειροῦργος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ρώμης κ. Ροσσέλι, ἀφοῦ τὸν ἐξήτασε, εἶπε στὸν πατέρα του ὅτι μποροῦσε νὰ τοῦ βάλη καινούργια μύτη, φτάνει νὰ τὸν ἄφινε νὰ κόψη τὸ μεγάλο δάχτυλο τοῦ ἑνὸς ποδιοῦ του ! Ὁ φτωχὸς πατέρας, στὴν ἀπελπισία του, δέχτηκε εὐχαρίστως. Τότε ὁ καθηγητὴς χειροῦργος ἔκοψε τὸν μεγάλο δάχτυλο τοῦ ἀριστεροῦ ποδιοῦ τοῦ παιδιοῦ καὶ τὸν κόλλησε στὴ θέσι τῆς μύτης, ἀφοῦ προηγουμένως ἔκαμε τὶς ἀναγκαῖες τροποποιήσεις στὸ σάρκινο αὐτὸ ὄγκο, γιὰ νὰ πάρη τὸ σχῆμα ποὺ ἤθελε.

Ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχε κι' ὁ μικρὸς ἔχει σήμερα κανονικωτάτη μύτη.